

Lliure

Lliure

Com dansa una esvelta ballarina
i s'escolten els ocells cantaires.

Com vola una preciosa papallona
i un dofí, amb les ones juga sense por,
enlairant-se.

Lliures, sentint-se lliures !!!

Com algun cor voldria sentir-se
quan estima, qui sap mesurar l'estima?
però a n'aquest món no es pot,
no el deixen i el castiguen.

Les seves pròpies cadenes
de la ment sense escrúpols el fermen tan fort,
que les llàgrimes dels ulls no el deixen ni veure
el despertar inpressionant d'un hivern matí,
les fulles musties i seques, volant acariciant el vent del
Nord,

ni l'aire net i fresc,
que semblant per art de màgia
deixa de la boca despendre
una misteriosa boira
glaçada i silenciosa,
com un secret que no pot fugir.

I sospira així la princesa
abraçada al seu amant,
mentre fixament es miren.

No calen paraules, no cal res,
només la mirada amb amor i tendresa
que ella li prometia i no podia permetre's.
Tants moments compartits, tantes paraules dites,
ja de per vida s'estimaràn,
però presoners no podran sentir-se

tan sols per un moment ...un poc lliures.

JB

<http://joanabagur.com/wp-content/uploads/2014/12/Lliure.mp3>

579 Persones han vist o escoltat aquesta poesia